Ştiri şi Reportagii

Incepând de Vineri

FEDERAŢIA SPORTURILOR DE APĂ ORGANIZEAZĂ NOUI CURSURI PENTRU INSTRUCTORI ŞI AJUTORI

Ca şi în anii trecuţi, Federaţia Sporturilor de apă, de sub conducerea d-lui Maior Mircea Bârzănescu, ţine să treacă prima la acţiunea pedagogică, — în vederea organizării difuzării acestor sporturi de utilitate naţională.

LIPSA DE INSTRUCTORI

Şi ca întotdeauna, unei acţiuni îi sunt necesari oameni care să reprezinte scheletul activităţii sau, mai bine zis: să-i asigure succesul.

Forţele creatoare, fără de cari totul e sortit anonimatului, scoarţelor de dosar.

Şi în cazul nostru e vorba de instructori. De acei educatori cari să ştie a îndruma tineretul spre sporturile de apă şi a-l pregăti.

Or, preşedintele federaţiei şi-a dat seama de mult că antrenorii, — sau instructorii, — reprezintă cea mai puternică realitate din sportul românesc.

Că fără ei nu se poate face absolut nimic durabil, — pe plan propagandistic şi educativ.

In sensul afirmaţiei de mai sus pledează şi încercarea făcută în 1938 cu antrenorul german Elhardt, — ai cărui elevi, în număr de 60, au reuşit lucruri excepţional de bune în acţiunea de popularizare a nataţiei.

Şcolile ce au funcţionat în Capitală şi provincie în ultimii ani, au dat rezultate elocvente în acest sens. Asupra succesului lor îndrituindu-se suficient de mult atunci, pentru a nu ne mai impune nouă o revenire.

Am socotit totuş necesar să pomenim despre exemplele din trecut ale federaţiei sporturilor de apă, pentru a se vedea că nu e vorba de o acţiune sporadică ceia ce intenţionează să reeă, zeze în actualul sezon d. Maior Bârzănescu, proectul încadrându-se într'un vast program de lucrări, de mult şi cu succes începute.

Noui cursuri de instructori

Dată fiind valoarea naţională a sporturilor de apă, preşedintele FRSA a hotărât a face tot posibilul pentru o cât mai serioasă popularizare a lor.

Şi, pe această linie, a hotărît organizarea unor cursuri speciale pentru formarea de instructori şi ajutori, la înnot, canotaj, şi caiac.

Se va insista, în mod cu totul special asupra canotajului şi caiacului.

CAND VOR INCEPE CURSURILE

Cursurile acestor şcoli vor începe după cum urmează:

Şcoala de ajutori instructori înnot: 15 Mai —1 Iulie a.c.

— Şcoala de ajutori instructori canotaj: 20 Mai—5 Iulie a.c.

— Şcoala de ajutori instructori caiac şi canoe: 1 Iunie —1 Iulie a. c.

ORGANIZARE

Personalul acestor şcoli a fost astfel desemnat:

— Şcoala de înnot: Director Maior M. Bârzănescu Preşed. F. R. S. A. ajutat de instructorii federali la Cabana F. R. S. A. Lacul Floreasca.

— Şcoala de canotaj: Director: Ing. I. Berindei, Preş. Comisiei Canotaj, ajutat de instructorul federal, la Cabana F. R. S. A. Lacul Floreasca.

— Şcoala de caiac şi canoe: Director Consilier Henry G. August, Preş. Comisiei Caiac la cabana Clubului Dor de Ducă.

— Medicul cursurilor: Cpt. Dr. Traian Demetrescu

ORARIU

Cât priveşte ţinerea cursurilor, acestea vor avea loc după cum urmează:

In fiecare zi lucrătoare 15-19.

Se vor executa zilnic 2 ore practice şi două teoretice.

Frecvenţa regulată a cursurilor este obligatorie.

Pentru o cât mai bună formare a viitorilor educatori, cursurile vor fi de două feluri:

a) TEORETIC

— Organizare.

— Regulamentele tehnice respective.

— Concursuri.

— Pedagogia sportului respectiv.

— Noţiuni sumare de anato, mie-fiziologie.

— Higiena sportului de apă.

— Masaj-sportiv.

— Salvări dela înnec.

— Instalaţiuni şi construcţii.

b) Practic.

Technica sportului respectiv.

— Practica înnotului pentru toate şcolile.

— Salvări dela înnec.

— Organizări de concursuri.

— Practică pedagogică aplicată.

PROGRAM MAI VAST LA CAIAC

La şcoala de caiac în afara cursurilor de mai sus se va preda în plus:

— Coborâri de cursuri de apă.

— Topografie.

— Construcţiuni de ambarcaţiuni uşoare (practic).

PARTICIPANŢII

La cursuri se vor putea înscrie membrii cluburilor sportive cari au practicat aceste sporturi şi cari vor să se dedice ramurei pedagogice sportive, sau să conducă activitatea în gruparea respectivă, studenţii şi studentele A.N.E.F.

Vârsta minimă 17 ani.

Doritorii se vor înscrie, adresând o cerere Federaţiei Române a Sporturilor de apă, strada Alex. Lahovary 14, până în preziua începerei cursurilor.

CONDIŢIUNI DE ADMITERE

— Să fie arian şi cetăţean român.

— Să fie perfect sănătos.

— Să treacă o probă de cunoştinţe practice asupra sportului respectiv, (studenţii A. N. F. F. sunt scutiţi, afară de proba de înnot).

— Examenul medical va fi trecut de cursişti cu o zi înaintea începerei cursurilor respective la ANEF (Cpt. Dr. Traian Dumitrescu.) Pentru şcoala de caiac în ziua de 31 Mai ora 16.

CAZAREA

— Pentru participanţii din provincie O. S. R. este în căutarea unui local care să-i poată găzdui pe tot timpul cursului şi unde să poată găsi hrana la un preţ minim

Rezultatul va fi comunicat prin presa sportivă.

— Pentru orice alte lămuriri, se va adresa secretariatului F.R. S. A. zilnic ora 19—20. Strada Alex. Lahovary 14.

Vom reveni.

PE MARGINEA CAMPIONATELOR universitare de atletism

Constatări valabile şi în orice caz, obiective

Reveniri

Săptămâna sportivă universitară şi-a avut — în parte — răsunetul ei în presă. S'a scris de multe ori mult. Exagerat de liric poate. Fără a fi vina celor ce-au iscălit. S'a scris câteodată mult dintr'o ambiţie personală de afirmare, sau dintr'un entuziasm justificat. S'a scris cald, aşa cum ar fi trebuit. Insă nu tocmai aşa cum a fost. Este desigur una din calităţile ziaristului de a ascunde şi de a îmbrăca realitatea în hainele frazelor sonore. De multe ori articolul e format anticipat, pentrucă stadionul cu rezultatele lui nu poate schimba nimic din realitatea gândului şi a închipuirii.

S'a încercat într'o cronică anterioară, redarea obiectivă a unor întreceri atletice. Lăsând la oparte lirismul, neglijând figurile de stil. Sobru şi sincer. Cronica însă n'a plăcut. Fiindcă alături de alte articole din alte sporturi, cronica de atletism nu avea explozia de încântare şi nici acele vorbe romantice ce înfloresc aparenţele.

Revenim din nou

Cei nemulţumiţi, cei ce-au vrut literatură în loc de sinceritate, să ne ierte pentru a doua oară. Insă ne-am propus să fim obiectivi şi vom rămâne aşa.

Prima zi a campionatelor universitare de atletism şi-a avut bucuriile şi tristeţile ei. Bucuriile unor performanţe bune şi tristeţile unei organizări banale. Era atâta entuziasm pentru A. N. E. F. şi atâta monotonie pentru celelalte facultăţi, încât dela început problema spectacolului nu era decât o înşelare a anticipărilor. S'a spus că aceste campionate vor da loc la dispute înverşunate şi că lupta dintre facultăţi va întrece cu mult realizările anului trecut. Din nefericire n'a fost aşa, A. N. E. F.-ul era marele favorit, campionul indiscutabil al acestor campionate. Şi deci soluţia primului loc fiind găsită înainte de a fi căutată, valabilitatea unor întreceri palpitante, lupta dintre facultăţi, speculaţia fiecărui punct din clasament, a devenit prin superioritatea calitativă şi cantitativă a ANEF-ului, o ironică concretizare a faptelor.

PETRE HAVALEŢ

In prima zi totuşi, numărul concurenţilor a fost mulţumitor. Chiar mare. Din momentul în care însă victoria ANEF-ului a fost o certitudine şi pentru cei mai visători ochi, elanul s'a prăbuşit, rămânând pe stadion doar cei ce ştiau că vor câştiga şi ce ce nu aveau decât de câştigat.

Tribunele

Ne amintim de concursurile anului trecut. O tribună destul de plină, în care alături de cei depe stadion, galeriile se luptau sonor în vibraţii de tinereţe, în strigături improvizate. De multe ori atleţii prindeau parcă aripi.

— «Haide Academia»!

— «Haide Dreptul»!

— «Bine Politehnica»!

Şi cei ce purtau în inimi şi pe piept simbolul facultăţii lor, târâneau parcă mai viguros, ciupind cronometrului zecimi de secundă sau ruletei câţiva centimetri.

Anul acesta stadionul era mai elegant. Mai vast parcă, mai solemn. Şi mai gol totuşi. Tribunele n'au cucerit. N'a fost de faţă nici «talanga» Academiei Comerciale, martora tuturor victoriilor şi tuturor înfrângerilor ei, nici melodia de menuet al trecutului:

— «Haide Dreptul, — haide Dreptul».

Ci cel mult câteva strigăte răslete, personale, aruncate din nodul tribunei nu facultăţii, ci atletului.

— «Bine Ludu!»

— «Haide Calistrat»!

Nu poate fi vorba de o vină. Organizatorii s'au străduit să dea cadrului amploare, neglijând realitatea vieţii studenţeşti: atmosfera. S'a organizat într'o Sâmbătă dimineaţă, la concurenţă cu matchul finală de volley: Academia Comercială — Medicina şi la concurenţă cu festivalul studenţilor ardeleni. Cum putea să biruiască atletismul?

Şi totuşi...

Performanţele au fost mai bune decât ale anului trecut. Dacă asta s'a căutat în primul rând, atunci aceste campionate au atins standard de naţionale. Au defilat pe ANEF toate, sau aproape toate sonorităţile atletismului românesc: Moina, Coracu, Baciu, Calistrat, Schuleri, Ludu, Cunescu, Coman, Havaleţ, Sucitu. Evident că rezultatele trebuiau să fie mai bune ca ale anului precedent. Anul trecut am avut improvizaţii. Adică probe în care începătorii, alături de cei consacraţi, luptau pentru prima dată. O cursă de garduri în înălţime erau probe în care punctajul se sbătea tot timpul prin neprevăzut.

Anul acesta fiecare atlet şi-a avut proba lui: victoria lui. Dublă, simplă sau triplă. Moina, Ludu, Baciu, Havaleţ, Calistrat, Schuleri, Nistor, nu puteau pierde, la fel după cum Şimu, Cunescu, Mitrănescu, Şuteu, Coman şi alţii nu puteau câştiga. Era o evidenţă atât de normală, încât în majoritatea probelor, soluţia învingătorului era anticipată şi de spectaori. Desigur că nu e vorba de o diminuare a campionatelor atletice. Un întreg proces de fapte au venit ca să ridice prin firmă valoarea concursurilor. Un titlu de cronică, un titlu pentru spectatori, e mai vast şi mai atrătător când e format din nume de mare rezonanţă. Atunci când se spune: Moina, Ludu Baciu, etc. la start, valoarea concursului creşte. Evident. Dar pentru un campionat universitar, pentru un campionat al tinereţii şi al muncii din sălile de curs, parcă alţii ar fi trebuit să ocolească lauri.

Nu e vina nimanui

S'a întâmplat ca anul acesta forţele să nu fie simetrice. Superioritatea ANEF-ului asupra celorlalte facultăţi era prea clară pentru a se mai insista asupra clasamentului. Incâodată nu e vina nimăui. Nu puteam opri pe nimeni să să concureze. Un cuvânt totuşi bun, căci s'a dovedit că însfârşit ANEF-ul a intrat în adevărata lui viaţă: hegemonia sportivă.

Am dori totuşi, în viitoarele ocazii o mai justă organizare, în care noţiunea de sportivitate să fie idealul de căpetenie.

Şi — să fim iertaţi din nou — poate că până la anul viitor va învăţa cineva din întreaga Academie de Educaţie Fizică să bată la maşină. Cel puţin câteva biete rezultate, distribuite apoi — aşa cum se cuvine — celor ce se străduesc în toate ziarele să le preamărească odisea.

Printre studente

La probele de fete, lupta a fost mai animată, mai vie. Cel puţin în prima zi. A biruit colectiv tot ANEF-ul, prezent pe teren cu ambiţie, antrenament şi număr. Mai ales număr. Din acest punct de vedere, studentele dela ANEF merită toate laudele, căci au apărut pe stadion mai dornice decât oricând de afirmare. In afară de d-ra Iovănescu, nu sunt talente excepţioale. N'au la bază decât entuziasmul şi antrenamentul. De altfel rezultatul individual confirmă afirmaţiile acestea. Din şase probe, trei au fost câştigate de Medicină şi două de Drept; iar ANEF-ul a câştigat totuşi în clasamentul general. In primul rând pentrucă au ştiut şi au avut cu ce să umple golurile ivite în diverse probe. Căci chiar dacă Medicina sau Dreptul câştiga primul loc, punctajul tot în favoarea anefistelor era, căci ele ocupau celelalte trei locuri.

Remarcăm excelentul rezultat al d-rei Kölman, care deşi la început de sezon, a reuşit să treacă 1.45 la înălţime, performanţă superioară recordului român. De altfel săritura în înălţime a fost cea mai spectaculoasă probă a campionatelor feminine. Şi asta datorită luptei dintre d-ra Iovănescu şi d-ra Kölman.

Capitol special: Mitrănescu

In afară de performanţele lui sportive, Mitrănescu rămâne în retina celor ce l'au văzut odată. E numai nerv şi voinţă. Un fel de Zenide, dacă vreţi. L'am întâlnit oriunde lupta Academia Comercială: răguşit mereu. Dirijor de galerie, versificator de ocazie, animator de «talangă» peste sgomotul celorlate facultăţi, Mitrănescu e poate cea mai populară figură a Academiei. Pe stadion, în campionatele universitare, Mitrănescu a fost atlet, conducător, sfătuitor şi plural galerie. A fost sufletul Academiei Comerciale. De aceea, cea mai caldă recunoştinţă i-a venit din tribune, în pauza finalei de football, când mii de piepturi aclamau silabisind:

— «Mi-tră-nes-cu, Mi-tră-nes-cu» !!

*

Incă odată scuze celor ce-au aşteptat altceva dela aceste reveniri. Ne-am străduit să redăm realitatea. Şi poate că ei, au înţeles de data aceasta. Să nu uite însă un lucru: Eşti mai prieten criticând, decât lăudând.

— P. Hidioşanu —

Cu echipa naţională de rugby în Italia

de Theo Kranz

Un întreg complex de împrejurări a făcut ca şi semnatarul acestui articol să facă deplasarea cu reprezentativa românească de rugby ce întâlnea pe acea a Italiei la 2 Mai la Milano.

Indeletnicirea-mea secundară de ziarist mă obligă să redau aşa cum s'au întâmplat faptele în această deplasare care este cu siguranţă o pagină neagră în cartea rugbyului românesc. Nu voi ocoli nici un adevăr, chiar dacă el va fi supărător pentru conducerea sportului cu balonul oval care de bine de rău poartă răspunderea acestui insucces.

PERIPEŢIILE PLECARII

Plecarea, stabilită pentru Luni 27 Aprilie, nu s'a putut face căci Federaţia de Specialitate nu obţinuse încă vizele necesare.

Incep cu această frază deoarece de aicea îşi are obârşia şi ruşinoasa înfrângere a naţionalei.

Am spus că la sfârşitul acestei serii de articole voi trage o serie de concluzii asupra vinovăţiilor acestei înfrângeri aşa că pentru moment consemnez doar faptul în sine, trecând mai departe.

Plecaţi Marţi 28 Aprilie cu vagon propriu, ajungem Miercuri la ora 12 unde rămânem în gară până la ora 22,30 când avem legătură spre Zagreb. De aicea începe calvarul!

Spre Zagreb trenul circulă foarte greu, conducerea trebue să facă eforturi pentru a achita în monedă croată (Kuna) costul călătoriei şi cu greu ne putem înţelege cu personalul feroviar care este pe cale de a ne decupla vagonul.

In Croaţia dăm de zăpadă care face ca şi temperatura vagonului nostru să scadă la minus 10 grade, deoarece vagoanele nu mai erau încălzite cu începere tocmai din acea zi.

In fine, Joi la ora 13 ajungem la Zagreb unde timpul ploios ne sileşte să nu părăsim vagonul. Ca şi în altă parte, conducerea şi chibiţii sau aşa zişii «turişti» merg să ia masa în oraş, echipa rămânând să facă ce vrea până Vineri 1 Mai la ora 8.10 când avem legătură spre Fiume.

Vagonul este noaptea aceasta încălzit căci d. Ghimpeţeanu intervenise şi plătise la Direcţia Căilor Ferate pentru acest lucru. In aceste condiţiuni am putut petrecea o noapte normală.

De la Zagreb pornim spre Fiume, dar călătoria aceasta este menită să ne aducă şi câteva surprize. La o staţie constatăm că personalul mecanic ne decuplase din eroare vagonul, norocul nostru că am observat acest lucru cu un minut înainte de plecarea trenului.

Prin frumoasele şi înzăpezitele ţinuturi ale Dolomiţilor eram cât pe aci să ne cionim cu un alt tren ce venea din sens opus, noroc că o santinelă italiană zărise acel tren şi prin semne disperate s'a putut face observat de către mecanicul garniturei noastre.

Afară sunt circa minus 4 grade şi în vagoanele neîncălzite, băeţii fac «Tambal».

Timpul trece jucându-se cărţi. Din nefericire acest turneu s'a bucurat...?? de tovărăşia şi a unor excursionişti care nu au făcut altceva decât să creeze discordii între jucătorii sau să se amestece în chestiunile oficiale ale Federaţiei.

Nu au fost rare cazurile când d-nii Ghimpeţeanu şi Vardalla erau trecuţi cu vederea în timp ce aceştia pozau în conducători.

In fine ajungem pe litoralul Adriaticei unde un soare cald asfinţeşte la orizont oglindindu-se în apele albastre şi liniştite ale mării.

Peisajul este foarte pitoresc ridică moralul scăzut al jucătorilor. Toţii sunt la geamurile vagonului şi au uitat de multiplele greutăţi ce le-au întâmpinat.

Vineri seara ajungem la Fiume unde d-l Coccia secretarul general al Federaţiei Italiene ne primeşte aducându-ne salutul forului italian. D-sa sfătueşte conducerea să părăsim vagonul nostru căci vom căpăta la Trieste vagon de dormit cu paturi pentru fiecare jucător. In asemenea condiţiuni conducerea acceptă, dar ajunşi la ora 21 la Trieste constatăm că am fost induşi în eroare. Ni se dă masa la ora 20 noaptea şi pe urmă mergem la dormit până la ora 4 jum. când suntem treziţi pentru a călători mai departe. La Trieste conducerea face eforturi energice pentru a amâna partida. Italienii nu vor însă să accepte de loc. Nu aveam ce face şi trebui să acceptăm.

La Milano ajungem la ora 14,45 după ce am mai fost induşi în eroare că vom călători cu clasa II-a lucru ce se întâmpla abea după protestele vehemente ale conducătorilor noştri.

Suntem găzduiţi la un mare hotel din piaţa «Fiume» unde urcăm în camere pentru a coborî imediat echipaţi pentru joc. In hall vedem că unii jucători sunt îmbrăcaţi în costum de sport în timp ce alţi sunt în hainele de oraş. Aflăm imediat cauza acestui rebus: după match se va merge la primărie la un vin în onoarea echipei. Nu ştim cine a avut această frumoasă idee de a alege pentru acest scop numai anumiţi jucători.

(va urma)

Joi începe campionatul regional de handball

Campionatul Regional de handball începe Joi 14 Mai a. c., cu jocul Prahova—Anef la Ploeşti, deschidere la jocul de Cupa Basarabiei F.C. Ploeşti — A.C.F.R.

Conducerea jocului a fost încredinţată d-lui Maxim Gantu Bucureşti.

In săptămâna pregătirilor

Arena „Unirea - Tricolor" va fi special amenajată pentru reuniunea pugilistică de Duminică

Matchul Şerbănescu-Georgescu suscită un interes crescând

Găzduind, de obiceiu, matchurile de foot-ball, arena «UNIREA TRICOLOR» se confundă cu acest sport, nici un alt sport ne mai având teatru de desfăşurare pe arena din Obor.

Iată însă că tradiţia a fost curmată de maestrul MILU DOCULESCU, care a luat temerara iniţiativă de a organiza pe această arenă, o reuniune pugilistică. Spunem «temerară» cunoscut fiind faptul că intrările arenei din faţa gării de Est, nu prezintă o garanţie desăvârşită în privinţa bunului control al biletelor.

Maestrul Doculescu e însă liniştit din acest punct de vedere. O echipă de 200 jandarmi va face o severă pază la porţi şi în împrejurimile terenului. Deasemenea echipe speciale de controlori, vor fi fixate lângă porţi, în aşa fel ca fiecare bilet să fie controlat de câteva ori.

5000 locuri pe scaune...

Interiorul arenei va fi special amenajat în vederea evenimentului pugilistic de Duminecă.

Astfel, ringul va fi montat în faţa tribunei de beton, iar pe lângă el vor fi instalate 2000 scaune, astfel că aproape 5000 spectatori vor putea urmări matchurile, fără ca nimeni să fie nevoit să stea în picioare şi evitându-se astfel aglomeraţia care se produce la fiece reuniune de acest fel, pe lângă ring.

Un program bun

Pregătirile de mai sus sunt perfect îndreptăţite dacă ne gândim la faptul că programul reuniunei — admirabil alcătuit de maestrul MILU DOCULESCU — a stârnit un interes deosebit în rândurile sportivilor noştri, astfel că la «cassele» reuniunei de Duminică, se poate conta pe contribuţia unei numeroase asistenţe.

Matchul vedetă, matchul campionilor...

In fruntea acestui program se află situată ciocnirea aceea de campionat, **care este matchul dintre** GHEORGHE GEORGESCU, campionul naţional semi-greu şi VASILE ŞERBANESCU, **campionul naţional la toate categoriile.**

Angajat pentru o distanţă de 10 **reprize a 3 minute, acest match are toate şansele să nu atingă nici jumătatea acestei distanţe, cunoscută fiind eficacitatea punch-ului de care dispun cei doi campioni.**

Matchul Bogdan — Stănescu, o semi-finală de campionat naţional

După cum am anunţat, semi-vedeta reuniunii de Duminică, aduce în ring pe ŞTEFAN BOGDAN, challenger la titlul naţional uşor, şi COSTEL STANESCU, revelaţia acestui an.

Acest match poate fi considerat pe drept cuvânt, semi-finala campionatului naţional uşor, deoarece o eventuală victorie a lui Stănescu l-ar «detrona» pe Bogdan din postura de challenger a lui Lucian Popescu.

Duminică, pe «Unirea Tricolor», vom afla cine va boxa cu Lucian Popescu, după înapoierea acestuia din Italia. Şi vom asista astfel la un match ror.

Matchul revanşă Iordănescu — Florea...

...Completează fericit buchetul matchurilor profesioniste al reuniunei de Duminică, iar două matchuri amatoare care se dispută în deschidere, vor forma un veritabil «match fulger» între grupările «Box-Sport» şi «Jean Constantinescu».

Iată programul reuniunei:

Titu Sărbătoare (B. Sp.) — Ştefan Florescu (J. C.), 3 reprize a 3 minute.

Leonte (B. Sp.)— Gh. Enciu (C. J) 3 reprize a 3 minute.

Dumitru Iordache — Gh. Florea, 8 reprize a 3 minute.

Ştefan Bogdan — Costel Stănescu, 10 reprize a 3 minute.

Vasile Şerbănescu — Gh. Georgescu, 10 reprize a 3 minute.

Unde se vând biletele

In vederea reuniunei de Duminică, maestrul Doculescu a pus biletele în vânzare, în următoarele magazine: OVIDIU BELIGOREANU (pasajul Victoriei), VICTOR (bd. Brătianu 16), Florărie UNIREA (bd. Brătianu 14) şi restaurantul FILIP GHERON DACHE (bariera Mosilor).

Aspecte dela săptămâna Sportului Universitar

La matchul de volley Medicina-S.S.N.E.B. s'a verificat dictorul: Buturuga mică răstoarnă carul mare